

افکار عمومی

و بهترین روش‌های پیمایش و سنجش آن

❖ ترجمه و گردآوری: شیلما جلیلیان

کارشناس ارشد تحقیق در ارتباطات و پژوهشگر رادیو جوان

- ۴- به کارگیری طرح‌هایی که میان هزینه‌ها و خطاها تعادل برقرار می‌سازند؛
- ۵- به کارگیری دقت فراوان در مطابقت دادن جمله‌بندی پرسش‌ها با مفاهیم مورد ارزیابی و جامعه آماری مورد مطالعه؛
- ۶- پیش‌آزمون پرسشنامه‌ها و شیوه‌های اجرا به منظور شناسایی مشکلات پیش از نظرسنجی؛
- ۷- آموزش دقیق راهکارهای مصاحبه و موضوع نظرسنجی به پرسشگران؛
- ۸- اعمال کنترل‌های کیفی در هر مرحله از نظرسنجی؛
- ۹- به حداکثر رسانیدن میزان پاسخگویی یا همکاری از طریق برخورد اخلاقی با آزمایش‌شوندگان؛
- ۱۰- به کارگیری راهکارهای آماری، تحلیلی و گزارشی مناسب با داده‌های گردآوری‌شده؛
- ۱۱- سپردن تعهد مبنی بر رازداری به پاسخ‌دهندگان و التزام به آن؛
- ۱۲- معرفی تمامی روش‌های پیمایشی به کاررفته به منظور فراهم‌آوردن امکان ارزیابی و انجام پیمایش‌های مشابه.

برخوردار بودن نظرسنجی از اهداف

خاص

یک نظرسنجی با کیفیت بالا باید دارای اهداف خاص، مشخص و واضح باشد. چنین نظرسنجی‌هایی تنها به منظور به‌دست‌آوردن اطلاعات آماری در مورد یک موضوع خاص صورت می‌گیرد «نه» به‌عنوان ترفندی برای بازاریابی، جمع‌آوری اعانه، تغییر در عقیده رأی‌دهندگان و یا اقداماتی دیگر از این قبیل.

در نظر گرفتن راه‌های دیگر غیر از

تحقیقات پیمایشی در گردآوری

اطلاعات

در مفهوم‌سازی اولیه برای یک نظرسنجی ایده‌آل، به‌طور جدی این سؤال مطرح می‌شود که آیا بهترین راه برای کسب اطلاعات لازم تحقیقات پیمایشی است یا خیر. به‌طور عمده نظرسنجی زمانی آغاز می‌شود که فرد

نماید. به منظور پرهیز از این مشکلات لازم است مسائل زیر در نظر گرفته شوند:

- ۱- برخوردار بودن نظرسنجی از اهداف خاص؛
- ۲- در نظر گرفتن راه‌های دیگر غیر از تحقیقات پیمایشی در گردآوری اطلاعات؛
- ۳- برگزیدن نمونه‌هایی که به خوبی نمایانگر جامعه آماری مورد مطالعه هستند؛

بهترین مبنای قضاوت در مورد یک پیمایش، اندازه، دامنه یا اهمیت آن نیست، بلکه میزان توجه به پیشگیری، ارزیابی و مقابله با مشکلات است؛ مشکلات بسیار بااهمیتی که ممکن است در هر مرحله از فرایند پیمایش یعنی مفهوم‌سازی، سازماندهی، نمونه‌گیری، تنظیم پرسشنامه، گردآوری داده‌ها، داده‌پردازی و تحلیل بروز

یا مؤسسه با نیاز به اطلاعاتی مواجه شود که داده‌های موجود برای آن کافی به نظر نمی‌رسد. اینک توجه به این نکته مهم است که آیا اطلاعات موردنیاز را می‌توان از طریق نظرسنجی گردآوری کرد و آیا نظرسنجی می‌تواند بهترین راه برای کسب اطلاعات لازم باشد یا خیر. چنانچه یک نظرسنجی از تناسب حقیقی برخوردار باشد، در مرحله بعد باید به این موضوع توجه کرد که چه افرادی را باید در نمونه قرار داد و چه اطلاعاتی را باید درباره آنها به‌دست آورد.

برگزیدن نمونه‌هایی که به خوبی نمایانگر جامعه آماری مورد مطالعه هستند

به‌منظور انتخاب تصادفی نمونه‌ای که بتواند اهداف نظرسنجی را برآورده کند، یک طرح قابل تکرار شکل می‌گیرد. نمونه‌گیری باید به نحوی طراحی شود که بتواند از گزینش برنامه‌ریزی نشده جلوگیری کند. منظور از نظرسنجی توصیفی افرادی خاص که به‌طور اتفاقی به‌عنوان عضوی از نمونه در نظر گرفته شده‌اند نیست، بلکه هدف به‌دست‌آوردن نمایی ترکیبی از جامعه آماری موردنظر است. در یک نظرسنجی واقعی، نمونه به‌طور اتفاقی و یا از بین افراد داوطلب انتخاب نمی‌شود، بلکه این انتخاب به روش علمی و به نحوی که هر فرد از جامعه آماری شانس قابل ملاحظه‌ای برای گزینش داشته باشد، صورت می‌گیرد. از این رو می‌توان با دقت و اطمینان، نتایج به‌دست‌آمده از نمونه را به جامعه آماری بزرگ‌تری نسبت داد. عوامل مهم در یک نظرسنجی نمونه عبارتند از:

الف- حصول اطمینان از اینکه در حقیقت از جامعه آماری درستی برای مطرح کردن سوالات موردنظر نمونه‌گیری می‌شود؛

ب- پوشش دادن تمامی اعضای جامعه آماری تحت بررسی به نحوی که افراد آن شانس و امکان گزینش را داشته باشند.

ویژگی فهرست چنین اعضای «چارچوب نمونه‌گیری» چه جدید و کامل باشد و چه

نباشد، احتمالاً مشخصه بارزی برای تضمین پوشش دقیق جامعه آماری دلخواهی است که تحت تحقیق و بررسی قرار دارد. هرگاه در مورد چارچوبی خاص این شک و تردید وجود داشته باشد که پوشش‌دهی جامعه آماری موردنظر ناکافی و نارساست، باید از چارچوب‌های چندگانه استفاده شود. در عمل، تمامی نظرسنجی‌هایی که دانشمندان علوم اجتماعی، سیاست‌گذاران و رسانه‌های خبری آنها را جدی تلقی می‌کنند، از نوعی نمونه‌گیری اتفاقی یا احتمالی استفاده می‌کنند. یعنی همان روش‌هایی که اساس نظریه آماری و نظریه احتمالات را تشکیل می‌دهند. ارزیابی‌های مؤثر و مطمئن از آمارهای لازم را می‌توان از طریق تحقیق در مورد نمونه دقیقی که از یک جامعه آماری به دست آمده است انجام داد؛ مشروط بر اینکه نسبت زیادی از اعضای نمونه اطلاعات لازم را ارائه کنند.

به کارگیری طرح‌هایی که میان خطاها و هزینه‌ها تعادل برقرار می‌سازند

برای مثال، در به‌دست‌آوردن میزان مناسب پاسخگویی، تخصیص بودجه نظرسنجی به نمونه بزرگ، بدون توجه کافی به پیگیری افرادی که از همکاری اعراض می‌کنند، به طور عمده نتایجی را به دست می‌دهد که در مقایسه با نظرسنجی از یک نمونه کوچک‌تر با میزان پاسخگویی بیشتر، از دقت کمتری برخوردار است. همچنانکه، تخصیص بخش عمده بودجه به تهیه یک نمونه بسیار بزرگ نیز بدون در نظر گرفتن هزینه آموزش پرسشگران و یا با در نظر گرفتن هزینه اندکی برای این کار، عمل سنجیده و مقرون به‌صرفه‌ای نخواهد بود. با وجود آنکه با استفاده از روش‌های احتمالی نمونه‌گیری، خطاهای نمونه‌گیری را به آسانی می‌توان برآورد کرد، این روش‌ها خطای کلی رقم آماری یا تخمین نظرسنجی را که عملکرد بخش‌های مختلف یک نظرسنجی فرضی را شامل می‌شود، نشان نمی‌دهند. متخصصان

یافته‌ها و
تفسیرها باید
صادقانه و عینی
ارائه شوند و با
گزارش کاملی از
تمامی یافته‌های
مرتبط و هر
موردی که ممکن
است متناقض یا
نامطلوب به نظر
برسد، همراه
باشند.

نظرسنجی با حداکثر توان خود در پی متعادل ساختن انواع مختلف خطاهای موجود در طرح و اجرای یک نظرسنجی خاص هستند تا بتوانند خطای کل که بودجه و هزینه‌های موجود را به خود اختصاص داده است، به حداقل برسانند.

به‌کارگیری دقت فراوان در مطابقت‌دادن جمله‌بندی پرسش‌ها با مفاهیم مورد‌ارزیابی و جامعه آماری مورد مطالعه

پرسش‌های مربوط به پاسخگویان براساس اهداف نظرسنجی و در یک چارچوب و ترتیب منطقی طراحی و ترتیب داده می‌شوند تا پرسشنامه نظرسنجی را تشکیل دهند. در یک نظرسنجی ایده‌آل این موضوع به‌خوبی قابل تشخیص است که طرح‌ریزی پرسشنامه یکی از مهم‌ترین مراحل در فرایند پیشرفت نظرسنجی است و تمامی مراحل طراحی و پیشرفت پرسشنامه شامل: مشخص کردن عنوان تحقیق، مفاهیم و محتوا، ترتیب و جمله‌بندی پرسش‌ها و چارچوب و اندازه پرسشنامه، طی همین مرحله مورد توجه قرار می‌گیرد. محقق در ابتدا باید از این موضوع اطمینان حاصل کند که پرسشنامه و اجزائی که برای نظرسنجی تهیه شده‌اند موضوعات موردنظر را به‌طور کامل و دقیق شامل می‌شوند. در شرایط ایده‌آل، به جای شاخص‌ها یا پرسش‌های واحد بهتر است شاخص‌ها یا پرسش‌های چندگانه‌ای برای تمامی مفاهیم گنجانده شود.

با این‌همه صرف‌نظر از محتوای خاص پرسش‌ها، شیوه پرسش آنها نیز مانند ارائه طبقه‌بندی‌های خاص پاسخ‌ها می‌تواند نتایج یک نظرسنجی را به‌شدت تحت‌تأثیر قرار دهد. باید تعریف مفاهیم روشن بوده و پرسش‌ها به‌وضوح بیان شوند، جمله‌بندی پرسش‌ها به لحاظ پاره‌ای تعصبات یا حساسیت‌ها به‌دقت موردبررسی قرار گیرد و راهکارهای مناسب برای به‌حداقل رسانیدن نگرانی و تشویش پاسخگویان و پرسشگران در مواجهه با موضوعات حساس، ایجاد شود.

همچنین برای به‌حداقل رسانیدن تعصبات و اشتباهات پاسخگویان؛ به‌طور مثال یادآوری رویدادهای گذشته، و ارزیابی اشتباهات و تعصباتی که برطرف نمی‌شوند، روش‌هایی را باید ابداع کرد. برای تحقق بخشیدن به این اهداف باید روش‌های تحقیقاتی تثبیت‌شده شناختی مانند مصاحبه‌های تفسیری و «به‌زبان آوردن اندیشه» و روش‌های مشابه دیگر نظیر کدگذاری رفتاری کنش‌های متقابل پرسشگر- پاسخگو در مورد افرادی به‌کار گرفته شوند که شبیه همان دسته از افرادی هستند که قرار است برای ارزیابی و اصلاح تمامی پرسش‌های مهم، طی ابعاد گوناگون موردسنجش قرار گیرند.

پیش‌آزمون پرسشنامه‌ها و شیوه‌های اجرا به منظور شناسایی مشکلات پیش از نظرسنجی

نظرسنجی‌ها و تحقیقات پیمایشی که از کیفیت بالایی برخوردارند، بودجه و زمان مناسبی را برای پیش‌آزمون پرسشنامه‌ها و شیوه‌های عملی منظور می‌کنند. پیش‌آزمون پرسشنامه‌ها و شیوه‌های اجرا به‌ویژه در شرایطی که در نظرسنجی از راهکارهای جدید یا مجموعه جدیدی از پرسش‌ها استفاده می‌شود، تنها راه پی‌بردن به این نکته است که همه مراحل به‌خوبی پیش رفته‌اند یا خیر. از آنجا که پیش‌بینی کلیه تأثیرات حاصل از سوءتعبیرها یا سوگیری‌ها به‌ندرت امکان‌پذیر است، از این رو، برای یک نظرسنجی با طراحی مناسب، پیش‌بینی یک پیش‌آزمون امری بسیار مهم محسوب می‌شود. تمامی پرسش‌ها باید از پیش آزموده شوند تا اطمینان حاصل شود که برای پاسخگویان قابل‌فهم هستند؛ طرح صحیح آنها توسط پرسشگران امکان‌پذیر است؛ و در روند همکاری نظرسنجی تأثیر معکوس یا نامطلوبی ندارند. در شرایطی که درباره ممتاز بودن طرح یا هر بخش مهمی از آن تردیدی وجود دارد، باید آزمایش بر روی نمونه‌های دوگانه را که به‌طور منظم تأثیرات دو یا چند روش متفاوت را با یکدیگر مقایسه

می‌کند، مقدم بر فرایند پیش‌آزمون دانست و یا به‌عنوان بخشی از آن در نظر گرفت تا مناسب‌ترین و یا مؤثرترین طرح یا بخش را برگزید.

آموزش دقیق راهکارهای مصاحبه و موضوع نظرسنجی به پرسشگران

به منظور اجرای یک تحقیق پیمایشی یا نظرسنجی پرمحتوا، تأکید به در نظر گرفتن استانداردهای بالا در جذب و آموزش پرسشگران نیز از اهمیت بسیاری برخوردار است. به منظور گردآوری داده‌های با کیفیت بالا، پرسشگران باید در زمینه نظرسنجی‌های حضوری و تلفنی به‌دقت آموزش دیده باشند تا بتوانند کار خود را از طریق آموزش چهره‌به‌چهره- کلاسی- یا تلفنی، مطالعه شخصی و یا ترکیبی از این روش‌ها به درستی انجام دهند. راهکارهای مناسب پرسشگری نیز باید مورد تأکید قرار گیرند؛ راهکارهایی نظیر: چگونگی برقراری ارتباط اولیه، برخورد با پاسخگویان ناراضی، انجام حرفه‌ای مصاحبه‌ها و اجتناب از تحت‌تأثیر قراردادن پاسخ‌ها یا جهت‌دادن به آنها. همچنین آموزش باید مصاحبه‌های تمرینی یا آزمایشی را نیز شامل شود تا پرسشگران را با شرایط متفاوتی که ممکن است با آنها مواجه شوند، آشنا سازد. زمانی نیز باید صرف بررسی مفاهیم، تعاریف و روندهای نظرسنجی شامل روش سؤال- به- سؤال شود تا اطمینان حاصل شود که پرسشگران می‌توانند در صورت امکان هرگونه سوءتعبیری را رفع کنند.

اعمال کنترل‌های کیفی در هر مرحله از نظرسنجی

تحقیقات پیمایشی و نظرسنجی‌های ممتاز، اطلاعات را به‌دقت گردآوری کرده، هر مرحله از فرایند تحقیق را تحت کنترل و بررسی قرار می‌دهند. به منظور اطمینان از اینکه اجرای صحیح نظرسنجی با طرح آن مطابقت می‌نماید، هر بُعد آن باید ضمن اجرا تحت نظارت قرار گیرد. همچنانکه برای اطمینان از انتخاب نمونه بر اساس مشخصات، انجام

وظیفه پرسشگران، گردآوری اطلاعات از پرسشنامه‌ها و کدگذاری دقیق و صحت و دقت ورود داده‌های رایانه‌ای و برنامه‌هایی که به منظور تحلیل داده‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند نیز در هر مرحله بازبینی‌هایی صورت می‌گیرد.

بی‌دقتی به هنگام عمل می‌تواند نتایج را به طور جدی دچار ضعف کند. از این رو، کنترل کیفی کار عملی، با مشاهده، کنترل و بررسی یا انجام مجدد نمونه کوچکی از مصاحبه‌ها صورت می‌گیرد. همچنانکه کنترل‌های متعدد پرسشنامه- به- پرسشنامه شامل تصحیح پرسشنامه توسط پرسشگر و نظارت بر دفعات کنترل اجرای پرسشنامه در هنگام عمل نیز برای یافتن از قلم‌افتادگی‌هایی نظیر خطاهای پرشی یا سایر اشتباهات بدیهی در داده‌ها، پیش از آنکه از زمان تصحیح آنها سپری شود، امری ضروری محسوب می‌شود.

به حداکثر رسانیدن میزان پاسخگویی یا همکاری از طریق برخورد اخلاقی با آزمایش‌شوندگان

فقدان پاسخگویی مربوط به زمانی است که اعضای نمونه نمی‌توانند یا نمی‌خواهند در نظرسنجی شرکت کنند. در یک روش مناسب نظرسنجی، کنترل دقیق نمونه به منظور اطمینان از ارائه اطلاعات مورد نیاز توسط درصد زیادی از اعضای نمونه، امری ضروری است. از آنجا که هیچگونه روش علمی معتبری که از طریق آن بتوان به ویژگی‌های جامعه امتناع‌کنندگان از پاسخگویی پی برد وجود ندارد، میزان کم همکاری یا پاسخگویی در مقایسه با یک نمونه کوچک لطمه بیشتری بر نتایج نظرسنجی وارد و صحت نتایج را دچار تردید می‌کند. کنترل و مدیریت صحیح نمونه اقداماتی را اقتضا می‌کند؛ اقداماتی نظیر افزودن نمونه در مدل‌هایی که به درستی شکل گرفته‌اند، ایجاد نظم و ترتیب در تمامی موارد، کنترل نمونه در هنگام عمل به منظور یافتن مشکلات احتمالی و

اندازه‌گیری و سهمیه‌بندی هزینه‌ها برای اطمینان از گردآوری داده‌های به‌دست‌آمده از پاسخگویانی که دریافت اطلاعات آنها دشوارتر است و همچنین، آموزش دقیق پرسشگران در مواجهه با نگرانی‌های پاسخگویان ناراضی و تجهیز آنها به پاسخ‌های مؤثر و مفید.

علاوه بر این باید شیوه‌های خاصی را نیز که به صراحت به منظور برانگیختن افراد به همکاری و شرکت در نظرسنجی طراحی شده‌اند در نظر گرفت؛ روش‌هایی از قبیل ارسال نامه برای خانوارها یا افراد نمونه که در صورت امکان پیش از اجرای تحقیق جهت آگاه‌کردن آنها از اجرای یک نظرسنجی قریب‌الوقوع صورت می‌گیرد، پیشنهاد جوایز نقدی یا غیرنقدی به منظور تشویق آنها به شرکت در نظرسنجی و همچنین ارسال یادداشت یا برقراری تماس‌های تلفنی تکمیلی با افرادی که در ابتدا حاضر به پاسخگویی نیستند. ناموفق بودن در پیگیری نظرسنجی از افرادی که از پاسخگویی و

همکاری امتناع می‌ورزند، به‌ویژه می‌تواند یک نظرسنجی را که از جهات دیگر به خوبی طراحی شده، به طور جدی تضعیف کند. برای مواجهه با این احتمال:

الف- تماس‌های تلفنی و ملاقات‌های حضوری با خانوارهای نمونه با توجه به پاره‌ای ملاحظات مانند انتخاب مناسب‌ترین زمان روز برنامه‌ریزی می‌شود؛

ب- امکان تماس و مراجعه مجدد فراهم می‌شود؛ مانند تماس‌های مجدد طی روزها و دفعات مختلف، تا بدین ترتیب امکان کار بر روی نمونه انتخاب‌شده در موقعیت‌های خارج از منزل و شرایط مربوط به آن نیز به طور دقیق ایجاد شود؛

ج- اقدامات ویژه‌ای نظیر تغییر دادن نظر افرادی که حاضر به پاسخگویی نیستند، توسط یک پرسشگر باتجربه صورت گیرد تا بدین طریق آن دسته از افرادی نیز که تمایلی به شرکت در پاسخگویی ندارند برای این کار مورد تشویق قرار گیرند.

در نظرسنجی‌های مکاتبه‌ای، معمولاً ارسال یادداشت‌ها، انجام پاره‌ای مکاتبات تکمیلی و گاه برقرار کردن ارتباط با دست‌کم یک زیرمجموعه از نمونه افراد باقیمانده‌ای که حاضر به پاسخگویی نیستند، امری ضروری است. در صورت امکان، تلاش‌هایی خاص برای مشاهده مستقیم یا ارزیابی ویژگی‌های امتناع‌کنندگان از پاسخگویی نیز باید در سراسر طرح نظرسنجی گنجانده شود.

به‌کارگیری راهکارهای آماری، تحلیلی و گزارشی مناسب با داده‌های گردآوری شده

مزیت یک روش نظرسنجی و تحقیق پیمایشی ایجاب می‌کند که تفسیر و تحلیل داده‌های آن قابل قبول و روشن بوده، یافته‌ها یا نتایج آن به طریقی کاملاً منصفانه و قابل درک ارائه شود و اطلاعات گردآوری شده در جست‌وجو برای پردازش، اصلاح و تحلیل معنایی آن مورد بررسی موشکافانه قرار گیرد. برای تمامی ارزیابی‌های کلیدی و مهم، انجام تحقیقات معمول در مورد قابلیت

منظور از نظرسنجی

توصیفی افرادی خاص که

به‌طور اتفاقی به‌عنوان

عضوی از نمونه در نظر

گرفته شده‌اند نیست، بلکه

هدف به‌دست‌آوردن نمایی

ترکیبی از جامعه آماری

مورد نظر است.

اطمینان آنها امری لازم است.

همچنین لازم است برای داده‌های حذف‌شده کدهای خاصی فراهم شود که دلیل حذف آنها را نشان دهد. ایده‌آل آن است که مسئولیت «جایگزین کردن» یا نسبت‌دادن حذف داده‌های مربوط به پاسخ یک فرد بر اساس روش‌های آماری معتبر و بسیار دقیق برعهده گرفته شود تا احتمال بروز هرگونه سوگیری و پیشداوری ناشی از این حذفیات کاهش یابد. جدول‌های آماری باید به وضوح نامگذاری شوند. این عمل شامل مشخص کردن منبع پرسشنامه و تعداد حتی جزئی و کم‌اهمیت آزمایش‌شوندگانی است که اساس هر یک از جدول‌بندی‌های متقاطع را تشکیل می‌دهند. در تمامی آمارهای ارائه‌شده، نه فقط آمار خطاهای نمونه‌گیری بلکه نوع خطاهای نمونه‌گیری نیز باید گنجانده شوند.

یافته‌ها و تفسیرها باید صادقانه و عینی ارائه شوند و با گزارش کاملی از تمامی یافته‌های مرتبط و هر موردی که ممکن است متناقض یا نامطلوب به نظر برسد، همراه باشند. در یک تلاش گسترده برای تخمین خطای هر جنبه از نظرسنجی باید خطاهای نمونه‌گیری و غیر آن شامل پوشش‌دهی، ارزیابی و گزارش خطاها، پراکنش پاسخگویی، سوگیری‌های پاسخگو و پرسشگر، پاسخ‌نویس، خطاهای نسبت‌داده‌شده و خطاهای داده‌پردازی به صراحت در تحلیل داده‌های نظرسنجی و تفسیر نتایج آن مورد توجه قرار گیرند. نتایج باید به دقت از یافته‌های حقیقی تمییز داده شوند و دقت فراوانی باید به کار گرفته شود تا از مطابقت نتایج و یافته‌ها اطمینان حاصل شود.

سپردن تعهد مبنی بر رازداری به پاسخ‌دهندگان و التزام به آن

تضمین محرمانه‌نگه‌داشتن مسائل خصوصی و اطلاعات ارائه‌شده توسط پاسخگویان نیازمند تعیین مقاصد مشخص و راهکارهای بسیار دقیقی است. محقق باید هویت

افراد پاسخگو و اطلاعات به‌دست‌آمده از پاسخ‌هایی را که ممکن است منجر به شناسایی وی شود سری و محرمانه نگه دارد؛ مگر در مواردی که شخص پاسخگو به دلایل خاص به صراحت از درخواست محرمانه‌بودن کار صرف‌نظر کند.

روش نمونه‌نظرسنجی ایجاب می‌کند که محقق به راستی «تا آنجا که ممکن است» امور خصوصی شرکت‌کنندگان در تحقیق را حفظ کند و اطلاعاتی را که آنها به طور سری یا ناشناس در اختیار محقق قرار می‌دهند، محفوظ نگه دارد. محقق باید اهداف روش خویش را جهت محفوظ و محرمانه نگه‌داشتن اطلاعات به‌دست‌آمده از پاسخگویان مشخص کند و سعی در تضمین این موضوع داشته باشد که توانایی عمل به تعهدات مربوط به محرمانه‌بودن و محدودیت‌های واقع‌بینانه آن تعهدات را دارد. این بدان معناست که محقق باید از دقت و تناسب ابزار لازم برای محفوظ و محرمانه‌ماندن اطلاعات تا آن حدی که تعهد شده و یا منظور نظر است، از سازگاری راهکارهای پردازش و کاربرد داده‌ها با تعهدات داده‌شده و همچنین از دقت کافی در مقابله با شناسایی مستقیم اطلاعات، مانند کاربرد چنین مرحله‌ای به عنوان از بین بردن اطلاعات یا خارج کردن آنها از فایل در مواردی که دیگر برای تحقیق ضروری نیستند، اطمینان حاصل کند.

پرسشگران و سایر عوامل تحقیق باید به دقت تحت آموزش قرار بگیرند تا محرمانه‌بودن هویت پاسخگویان و اطلاعاتی را که فراهم می‌کنند رعایت و حفظ کنند و حتی پیش از آغاز کار برای اجرای این تعهدات سوگند یاد یا پیمان رازداری امضا کنند. در تأیید اطلاعات، محقق باید هویت پاسخگویان را از افشای دنیای اطراف حفظ کند. محقق باید از به‌کارگیری راهکارهای مناسب در جهت ممانعت از افشای احتمالی اطلاعات آماری پاسخگویان نیز مطمئن شود. افراد پاسخگو هرگز نباید از طریق گزارش یافته‌های نظرسنجی

قابل شناسایی باشند. تمامی نتایج باید به صورت خلاصه‌هایی کاملاً ناشناس - یعنی به صورت جدول‌ها و نمودارهای آماری - ارائه شوند. جدول‌بندی‌های آماری نیز باید با طبقه‌بندی‌هایی که به قدر کفایت کلی هستند ارائه شوند، به نحوی که افراد پاسخگو مشخص نشوند.

معرفی تمامی روش‌های پیمایشی به کاررفته به منظور فراهم‌آمدن امکان ارزیابی و انجام پیمایش‌های مشابه

بهترین روش تحقیقات پیمایشی چنین اقتضا می‌کند که گزارش روش‌های نظرسنجی کامل و همراه با ذکر جزئیات کافی باشد تا امکان تکرار توسط محققان فراهم شود. تمامی داده‌ها مشروط به اعمال مراقبت‌های دقیق برای محفوظ و محرمانه نگه‌داشتن مسائل خصوصی باید کاملاً ثبت شود تا در بررسی‌های بی‌طرفانه قابل دسترسی باشد. یک روش تحقیقاتی حرفه‌ای و مناسب، این وظیفه و تعهد را به تمامی محققان تحقیقات پیمایشی و سنجش افکار تحمیل می‌کند که در هر گزارش از نتایج تحقیقاتی، حداقل، اطلاعات ضروری درباره چگونگی اجرای تحقیق را بگنجانند و یا در زمانی که گزارش منتشر می‌شود آن اطلاعات را در دسترس قرار دهند تا اطمینان حاصل شود که استفاده‌کنندگان از نتایج نظرسنجی برای قضاوت درباره اطمینان و اعتبار نتایج گزارش‌شده از منابع دقیقی برخوردارند. روش نمونه تحقیقات پیمایشی از تمامی استانداردهایی که برای «حداقل افشای اطلاعات» وجود دارد فراتر می‌رود. روش فوق توسط مؤسسه آمریکایی تحقیق در زمینه افکار عمومی و چند انجمن حرفه‌ای دیگر (مانند NCPP & CASRO) اشاعه داده می‌شود. بدین وسیله:

الف- توضیح در مورد چگونگی اجرای تحقیق با ذکر جزئیات کافی که به طریقی یک محقق باتجربه بتواند آن را تکرار کند؛
ب- در دسترس قرار دادن اطلاعات جهت

بررسی و تحلیل بی‌طرفانه توسط سایر گروه‌های مسئول همراه با حفاظت‌های دقیق جهت رفع نگرانی‌های مربوط به مسائل شخصی افراد صورت می‌گیرد.

در زیر، مجموعه اطلاعاتی که هنگام ارائه نتایج یک پیمایش باید توسط منابع مربوط ارائه گردد، آورده می‌شود. این مجموعه، به طور کلی، از حد «معیارهای قابل طرح» که توسط سازمان‌های حرفه‌ای عنوان شده است، فراتر می‌رود.

- مسئول و مجری نظرسنجی؛

- هدف از تحقیق شامل اهداف خاص؛

- پرسشنامه و جمله‌بندی دقیق و کامل تمامی پرسش‌های مطرح‌شده. شامل هر مدرک دیداری و متن دستورالعمل‌ها یا توضیحات قبلی مربوط به پرسشگران یا پاسخگویان که می‌توان به طور منطقی انتظار داشت پاسخ‌ها را تحت تأثیر قرار دهند؛

- توصیف جامعه آماری تحت بررسی که از طریق نظرسنجی ارائه می‌شود و شرحی از چارچوب نمونه‌گیری که برای معرفی این جامعه آماری مورد استفاده قرار می‌گیرد (شامل منبع و پیدداوری احتمالی آن)؛

- توضیح درباره طرح نمونه شامل اندازه گروه، تعداد تماس‌های تلفنی مجدد، اطلاعات مربوط به معیارهای واجد شرایط و روش‌های تحقیقی، روش گزینش اعضای نمونه، نحوه گردآوری اطلاعات و سایر اطلاعات مربوطه؛

- توضیح درباره شیوه گزینش نمونه، در اختیار گذاشتن اطلاعات دقیق درباره روش‌های انتخاب پاسخگویان توسط محقق و اینکه آیا پاسخگویان کاملاً براساس نظر شخصی انتخاب شده‌اند و سایر جزئیات مربوط به چگونگی تهیه نمونه همراه با جزئیات کافی به منظور فراهم کردن امکان یک تکرار به نسبت دقیق؛

- اندازه نمونه‌ها و نظم و ترتیب آنها، نتایج اجرای نمونه شامل شرح کاملی از نتیجه نهایی تمامی آزمایش‌شوندگان نمونه، نظیر تعداد کل اعضای نمونه که با آنها

ارتباط برقرار شده، آنهایی که تعیین نشده‌اند و یا دسترسی به آنها امکان‌پذیر نبوده است، اعراض‌کنندگان از پاسخگویی، زمان انجام و پایان نظرسنجی، افراد غیر واجد شرایط و مصاحبه‌ها یا پرسشنامه‌های تکمیل شده؛

- در صورت امکان، ثبت و شرح کاملی از میزان پاسخگویی یا تکمیل پرسشنامه جهت طرح‌های سهمیه‌ای، تعداد افرادی که از شرکت در تحقیق امتناع می‌ورزند و در صورت دسترسی، ارائه اطلاعات درباره تفاوت میان پاسخگویان و امتناع‌کنندگان از پاسخگویی؛

- شرحی از هرگونه ارزیابی، تصحیح و تنظیم اطلاعات یا روندهای شاخص‌گذاری خاص که مورد استفاده قرار گرفته است؛

- بحث درباره صحت یافته‌ها- در صورت تناسب داشتن- شامل برآوردهای مربوط به خطاهای نمونه‌گیری با اشاره‌ای به سایر منابع احتمالی خطا به نحوی که مفهومی از بی‌دقتی یا نادرستی منتقل شود و همچنین، ارائه شرحی از هر یک از روندهای به کاررفته در تخمین و ارزیابی؛

- شرحی از تمامی درصدهایی که اساس نتایج را تشکیل می‌دهند؛

- مشخص کردن اینکه کدام بخش از نتیجه به کدام بخش از تحقیق مرتبط است، به جای نسبت دادن نتیجه به کل تحقیق؛

- روش، موقعیت و تاریخ مصاحبه، محل اجرا یا محل گردآوری اطلاعات؛

- ویژگی‌های پرسشگر؛

- نسخه‌هایی از دستورالعمل‌ها یا کتاب‌های راهنمای مصاحبه، نتایج تأییدشده، کتاب‌های رمز و سایر دستورالعمل‌های کتبی؛

- و بالاخره هرگونه اطلاعات دیگری که بر اساس آن یک فرد عادی خواهد توانست از یافته‌های گزارش شده، یک ارزیابی منطقی به عمل آورد.